

Spm. nr. S 827

Til skatteministeren (13/7 98) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, om det midlertidige ATP-bidrag, som det blev vedtaget i efteråret 1997 – i relation til Told- og Skattestyrelsens beregningsprogram om virkningerne af de nye skatteregler – er at betragte som en skat i 1998 og i givet fald hvorfor, og i benægtende fald bedes det oplyst, hvorfor det midlertidige bidrag er medtaget i beregningen af 1998-skat-ten?«

Begrundelse

Told- og Skattestyrelsen har på sin hjemmeside lagt et program ud, så man kan beregne virkningerne af de nye skatteregler, udgangspunktet for beregningen af, om ændringerne betyder et plus eller minus for privatøkonomien er, hvor meget man har betalt i skat i 1998.

Svar (28/7 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Den særlige pensionsopsparring er ikke en skat men en opsparring, der udbetales, når man fylder 67 år.

Bidraget til den midlertidige pensionsopsparring i 1998 og til den særlige pensionsopsparring i 1999 – 2002 er ikke ændret i forbindelse med den skatteændring. Folketinget vedtog i juni måned 1998, dvs. at der uændret i alle årene skal indbetales 1% af løn mv.

Den særlige pensionsopsparring er derimod ændret med hensyn til det beløb, der udbetales, når man fylder 67 år, idet tilskrivningerne på opsparringen fra og med 1999 er ens for alle uanset størrelsen af det indbetalte beløb.

På Told- og Skattestyrelsens hjemmeside gøres der i gennemgangen af de nye skatteregler opmærksom på, at denne omstændighed ikke indgår i konsekvensberegningerne. Styrelsen har for at tydeliggøre dette gentaget denne tekst på den side, hvor man kan se resultatet af skatteberegningen for 1998 – 2002.

Opsparringen i 1998 er specificeret i beregningsprogrammet på tilsvarende måde som opsparringen for årene 1999 – 2002. Brugere af skatteberegningssystemet kan på denne måde få et korrekt indtryk af de samlede

ændringer, som skatteændringen for 1999 – 2002 vil få for deres økonomi, når der sammenholdes med de kendte forhold i 1998.

Spm. nr. S 861

Til miljø- og energiministeren (16/7 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor reguleringen af landboturismen sker under henvisning til loven om sommerhuse og camping m.v., der jo bl.a. betyder, at landboturismen ikke må drives erhvervsmæssigt, at stuehuse i den forbindelse ikke må udstyres lukseriøst, samt at de ikke må afhændes?«

Svar (28/7 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der om administrationen af sommerhusloven i relation til landboturisme har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Ejere og brugere af fast ejendom må ifølge § 1, stk. 1, i lov om sommerhuse og camping m.v. (sommerhusloven) ikke uden tilladelse efter lovens § 2 erhvervsmæssigt udleje eller fremleje hus eller husrum til beboelse, medmindre det lejede skal anvendes til helårsbeboelse.

Lovens regler gælder al udlejning af boliger til ferie- eller fritidsformål, og altså ikke kun udlejning af sommerhuse.

Ifølge fast praksis siden lovens ikrafttrædelse i 1972 gives der som helt overvejende hovedregel ikke tilladelse til erhvervsmæssig udlejning af ferieboliger.

Til denne hovedregel knytter sig bl.a. en undtagelse vedrørende ferielejligheder og værelser, der er indrettet på landbrugsejendomme.

Hovedlinierne i den administrative praksis blev – på baggrund af ferieboligudvalgets betænkning nr. 1135 om sommerhuslovens bestemmelser om udlejning og erhvervelse (marts 1988) – lagt fast i januar 1989. I den forbindelse blev Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg orienteret.

Det skal bemærkes, at det alene er ejere af landbrugsejendomme, som har en helt generel